

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Să iubim pe Sfântul Iosif.

(Urmare).

VI. Dacă iubim pe Sfântul Iosif, ne cuminecăm cu evlavie.

Sfântul Bernard scrie că după asemănarea lui Iosif, fiul Patriarhului Iacob, prin a cărui îngrijire Egiptenii nu au fost lipsiți de pâinea cea pământească; — Sfântul Iosif a avut dela Dumnezeu încredințarea de a păzi Pâinea cea viie, și a o păstra, ca așa apoi să fie mâncarea spirituală a tuturor credincioșilor. — Da, așa este: Isus, pâinea cea viie pogorâtă din Cer, încă din vârsta de prunc, tocmai dela nașterea Lui, a fost încredințat Sfântului Iosif, ca făcând el slujba de tată, sub grija lui să se crească, să se păzească și să ajungă la vârstă desăvârșită, ca așa Isus, pâinea cea viie, coborâtă din cer, să se facă viața noastră și nutrirea sufletelor noastre.

Și precum acel Iosif din Legea Veche se bucură când vedea pe Egiptenii flămânzi săturându-se cu pâinea, pe care el le-o câștigase și păstrase prin adunarea de bucate în cei șapte ani buni și grași; așa se bucură Sfântul Iosif, când ne vede alergând flămânzi ca să ne nutrim cu pâinea aceea viie și cerească, cu Isus Hristos, care atâția ani a fost sub grija și paza sa, încredințat lui din partea Vecinicului Părinte. — Oh cât de mult se bucură Sfântul Iosif, când vede pe cucernicii săi apropiindu-se des, ori chiar în toată ziua la Masa cerească a dumnezeieștii Cuminecături!

Acele biserici, în cari se fac mai multe și mai dese cuminecări — sunt cele mai plăcute locașuri pentru Sfântul Iosif, unde îi place să se cinstească Icoana sa și să împărțească mai multe daruri celor ce îl

cinstesc și se roagă lui cu încredere. — În aceste biserici se duc mai ales cinstitorii și cucernicii Sfântului Iosif, pentru că în aceste se simțesc mai bine sufletește decât în altele; în aceste biserici mai cu voie ascultă sfânta Liturghie, mai cu voie ascultă cuvântul lui Dumnezeu, cu mai mare evlavie se închină Mântuitorului Nostru Isus Hristos de față în preasfânta Taină a Cuminecăturii; acolo respiră un aer de sfântă evlavie și cucerie în mulțimea de cei mai buni și cei mai zeloși creștini aprinși de focul dragostei către Isus, cari sunt aceia, cari se năzuiesc să se împărtească des cu preasfânta Taină a iubirei sale. — E sigur că din căldură vine căldură din iubire se naște iubire și o sfântă întrecere și împrumutată zidire, edificare...

De toate aceste se bucură Sfântul Iosif, pentru că vede că alergând evlavnicii săi la aceste biserici, nu se vor răci, ci tot mai tare vor crește în cercetarea deasă și în împărțirea cu preasfânta Taină a Cuminecăturii. — Se bucură mai întâi pentru că știe că în chipul acesta fac o plăcere și desfătare osebită Domnului Nostru Isus Hristos, pe care el — sfântul Iosif — atâta l-a iubit. — Mai incolo se bucură și pentru aceea căci el știe, că aceștia, cuminecându-se primesc cel mai mare bine, adică neîntrerupta sprire și creștere în iubirea lui Dumnezeu, și în toate virtuțile, cari sunt în strânsă legătură cu dumnezească iubire, și mai ales în aceea virtute, care este osebita roadă a preasfintei Cuminecături, virtute care atât de mult a iubito-o și o iubește Sfântul Iosif, despre care vom grai în punctul următor. —

Dacă așadar iubim pe Sfântul Iosif, să ne apropiem de preasfânta Taină a Cuminecăturii cât mai des ne e cu putință, cerând în acest lucru sfat, dela preotul la care ne

mărturisim... Aceștia apoi, dacă va vedea că noi ne năzuim să viețuim cu multă curățenie de cunoștință, ne va îngădui să ne cuminecăm mai des...

(Va urma.)

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

8. Potopul cel mare. (Continuarea a 2-a.)

Potopul biblic și potopul în mitologia asiro-babiloniană.

Testamentul vechi nu este singurul document istoric, ca să ne vorbească despre primele începuturi ale neamului omenesc. La diferite popoare se găsesc multe scrisori, cu o vechime foarte mare, cari ne vorbesc despre facerea lumii, despre oamenii cei dintâi, despre viața lor fericită în paradis, despre căderea lor în păcat, despre un potop mare șcl. Aceste documente însă nu sunt scrise în formă istorică, ci în forma povestilor și legendelor mitice. Istorisirile acestea seamănă cu istoria biblică și prin aceasta sunt documente pentru afirmarea afinității popoarelor respective cât și pentru afirmarea vechimei ideilor, cuprinse în aceste scrisori.

Deosebirea principală între biblie și mituri este caracterul monoteistic a bibliei, prin care se stabilește superioritatea ei în domeniul religios, iară simplitatea și precizia istorisirii biblice față de poveștile fabuloase ale miturilor imprimă cuprinsului cărților noastre sfinte caracterul adevărului istoric.

Din relicviile istorice, referitoare la epoca primitivă despre care vorbim, au o importanță deosebită descoperirile săpăturilor asiro-babiloniene. Deși forma de predare a acestor table de lut este cea a mitului, totuși aceste relicvii au aparținut poporului din care și-a tras obârșia și poporul izraelit.

Unele din aceste documente desgroate au atâtea părți asemănătoare în conținutul lor atât în general în privința potopului cât și în special ba chiar și în detalii, încât afinitatea lor cu istoria biblică este în afară de ori ce îndoială.

Fiind aceste mituri scrise cu mult înainte bibliei, biblia nu poate fi originea lor, dar nici biblia nu este o prelucrare a legendelor mitice. Raportul între Izrael și Babel

era de așa natura că o influență generală culturală trebuie să se admită. Chiar Avram s'a născut în orașul străbun a învățaților babilonieni, din Ur, și ducându-se în Hanaan, desigur că a adus cu sine și tradițiile locului său natal însă izraelitul a avut contact și cu alte popoare, cu egyptieni, chiar secole de a rândul, totuși în privința religiei și a cultului ei au păstrat totdeauna atâtea independență și fermitate, că o astfel de transfuziune a ideilor religioase este cu totul fără temei.

Ideea aceasta se combate și prin faptul, că asemănările bibliei cu tradițiile mitice a altor popoare sunt aproape tot atât de mari ca cu a babiloniilor. Aceasta asemănare reciprocă devota faptul, că în aceste tradiții având de lucru cu un patrimoniu comun religios, pre care popoarele respective la despărțirea lor dela vatra comună și-au luat-o cu sine. Cu cât sau îndepărtat mai mult popoarele în spaț și timp dela acest izvor comun, și în ce măsură au fost expuse aceste tradiții influențelor străine, în aceea măsură s'au diferențiat tradițiile de baza lor originală.

Asupra potopului avem mai multe variante babiloniene, din carele una din biblioteca regelui Assurbanipal scrisă cam la 1500 a. Hr. din Ninive: cea mai importantă este fragmentul din biblioteca bisericeii din Nipur scrisă între 2000—3000 a. Hr. și descoperită nu de mult.

Aceste fragmente variază în conținutul lor; ce face fragmentul din Nipur mai valoros este în afară de vechimea lui extraordinară, faptul, ca acest fragment în acele părți în cari difere de fragmentele celelalte conșună cu atât mai bine cu istoria biblică.

Aceasta asemănare mai pronunțată cu fragmentul cel mai vechi este cea mai bună dovadă lângă vechimea povestirii biblice asupra potopului.

Având și alte popoare tradiții despre potop, aceste popoare au trebuit să se despartă de Babel și tradiția potopului a trebuit să existe înainte de data fragmentelor. Partea mitologică a lor este un adaus la tradițiile originale din timpurile mai din urmă; istoria biblică nu are astfel de adausuri prin urmare are o vechime mai mare ca fragmentele.

La popoarele păgâne curățenia istorică și religioasă a tradiției a avut de suferit în urma influenței politicizării și a poetismu-

lui religios, istoria biblică printr'un ajutor dumnezeesc a ramas scutită de aceste influențe.

Spiritul sfânt, care conduce Biserica și capul ei văzut, că învățând să nu greșească în credință și morală s'a îngrijit și de aceea, ca oamenii și familiile din liniile reprezentative să păstreze și să transmită din cele dintâi timpuri oral sau poate și în scris neatinse și neștirbite din neam în neam acele tradiții, cari apoi de autori inspirați de acelaș Spirit sfânt au fost trecute în cărțile sfinte a vechiului testament în forma lor de astăzi.

Din catehism.

88. Ce este iadul. (Continuare).

Să nu creadă nimeni, că aceasta învățatură, despre viața viitoare, despre pedepsele grozave și veșnice a iadului sunt numai invențiuni a religiei catolice ! Atât grecii antici, cât și romanii, galii, persianii, inzii, chinezii și celelalte popoare ale orientului ca și popoarele barbare și păgâne în Europa nordică, nenumerate seminții sălbatice a Africei, diferite secte mohamedane precum autohtonii Americii și Australiei descoperiți acum din urmă, precum admit după aceasta vieață, una alta, așa mărturisesc și aceea că dincolo de mormânt cei răi vor fi pedepsiți. (Jungmann. De noviss. Pag. 29.)

Poetul roman Vergil, nu a fost calugăr, nici popă catolic, totuși în așa mod ne schițează iadul (Aeneid, Cânt. VI.) în cât cu greu s'ar putea găsi chinuri mai îngrozitoare pentru pedepsele iadului.

Așa mergând inderept până la facerea lumii, întrebând toate popoarele, citind istoria țărilor și a împărățiilor, ascultând pe aceia cari revin depe insulele cele mai depărtate, vom afla că nemurirea sufletului și bucuriile de o parte și pedepsele de alta a vieții viitoare au fost și sunt credința tuturor popoarelor lumii. Cunoștința unui singur Dumnezeu s'a putut șterge de pe fața pământului, gloria lui, puterea lui, imensitatea lui au putut să se nimicească așa zicând în inima și mintea oamenilor, popoare întregi și sălbatice pot trăi încă fără, cult, fără religione, fără Dumnezeu în aceasta lume : dar toate așteaptă un viitor căci sentimentul nemuririi sufletului nu s'a putut șterge din inima lor, dovadă, că ele toate își inchipuesc o

regiune, unde vor locui sufletele noastre după moartea noastră.

De unde vine acum, ca oameni așa deosebiți de fire, de cult, de ținut de sentimente, de interese ba chiar și de rase, și cari par a fi de aceeași specie între ei, convin totuși în acest punct și toți vreu să fie nemuritori ? Aceasta nu e o colusiune, căci cum și când au putut să convină laolalta oamenii din toate țările și din toate secolele ? Aceasta nu e un prejudiciu al educațiunii, căci moravurile, datinile, cultul cari sunt de obicei urmările prejudiciului, nu sunt acelaș între toate popoarele, sentimentul nemuririi însă e comun tuturor. Aceasta nu e o sectă, căci afară că ea e religiunea universală a lumii, aceasta dogma nu a avut nici cap nici protector, oamenii au ajuns la aceasta convingere dela ei însuși, sau mai bine zis, natura singură i-a învățat la aceasta fără ajutorul dascalilor, și a menținut totdeauna pe pământ. Masilon.

Necrolog. Dieceza Gherlei și indeoseb Maramureșul nostru a îndurat o adânc simțită pierdere prin trecerea la cele veșnice a unui dintre cei mai dinstinși preoți ai săi. În 7 Iuliu crt protopopul Giuleștilor *Petru Salca* în vârstă de 66 ani după o muncă neobosită și rodnică de 37 ani petrecuți cu zel neînfrânt în via Domnului, provăzut cu cele sfinte și-a redat blândul suflet în mâinile Părintelui ceresc.

Preot după inima lui Hristos, atât el, cât și familia sa ducând o viață evlăioasă, a servit ca model credincioșilor. Paznic neadormit al credinței, energie neînfricat întru apărarea de neghină a fiilor săi sufletești, inzestrat cu eminente însușiri de prudență și calități științifice, deși modest dela fire, s'a avântat la un respect de venerațiune înaintea tuturor, cari l-au cunoscut.

Păstor iubit, membru al unei mari și distinse familii, prin moartea sa lasă un gol dureros.

Transmitem îndureratei familii sincere condolințe, iar scriitorul acestor șire prietin din tinerețe repausatului iubit, depune o lacrimă de durere asupra mormântului său. Odihnească în pace !

Mexico. Este cunoscut cetitorilor nostri, că peste câte suferințe a trecut catolicii din aceasta țară. Revista noastră în mai multe

rânduri a publicat amănunte de chinuri și ucideri, cari au trebuit să le indure mii și mii de credincioși, copii nevinovați și preoți pentru credința lor catolică. Singura lor armă de apărare a fost rugăciunea. Dar nu numai ei s'au rugat, ci pentru ei s'au rugat catolicii din întreaga lume. Și nu în zădar. Gazetele din străinătate ne aduc știri mângăitoare. Mai nou se creștează faptul îmbucurător, că în ziua de praznic a sfinților Apostoli Petru și Paul s'au deschis iarăși bisericile pentru a putea sluji intrinsele sfânta Liturgie.

Tipografie baziliană. Părinții nostri dela sfânta Mănăstire a Bixadului muncesc cu sirguintă la înființarea unei tipografii menite de a respândi mai cu îndemână cultura preste tot și indeoseb cuvântul adevărului. Cu bucurie am văzut cu ocaziunea pelerinajului abia trecut, că localul, unde se va instala noua tipografie deja este sub acoperământ. Bunul Dumnezeu să binecuvinte cu darul său ceresc aceasta instituție a părinților Bazilitani.

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obținea prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cârtică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de

„Biblioteca poporală creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părintele dela Bistrița. Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți. Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L.
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părințele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Prețul 12 Lei.

Calendar săptămânal.

14 — 20 Iulie 1929.

14. Dumineca VIII d. Rusaliu. SS. Părinți (Ev. Mat. 5, 14) Ap. Achila.
15. Luni. M. Chiric și Iul.
16. Marți. M. Antinogen.
17. Mercuri. M. Marina † 270.
18. Joi. M. Emilian † 362.
19. Vineri. C. Macrina † 397.
20. Sâmbătă. Pr. Ilie. (Ev. Luca 4, 22.)

